

HOLLANDSCH BINNENHUISJE.

Naar De Génestet
door E. v. O.

Elken avond houd ik mij
In mijn bezig leven
Graag, als 't kan, een uurtje vrij,
Zoo van zes tot zeven.
Dan is 't vroolijk woonvertrek
Vol gezelligheden,
Bloemen op het tafeldek —
't Ademt alles vrede.
En genietend staar ik om,
Met mijn dank verlegen,
In het dierbaar heiligdom
Van mijns Heeren zegen.

's *Zomers* stemt ons alles blij
Kleuren, tonen, beelden,
Al uw zoete poëzij
Kleine levensweelden.
Door de open tuindeur dringt
Bloemengeur en zangen;
In en om ons alles zingt —
Groene twijgen hangen
Wiegkend langs de vensterruit.
En de grooten, kleenen,
Komen met hun druk geluid
Prettig zich vereenen.

's *Winters* in den open haard
Knapt het knettrend vuurtje.
't Leven is mij zooveel waard
In het schemeruurtje.
Bij der vlammen heldren gloed
Schept men fantasietjes,
Neuriet, stillekens en zoet,
Ras vergeten liedjes,
Allervriendlijkst begeleid
Door het lief geluidje,
't Liedje der gezelligheid,
Uit het stoomend tuitje.

Zet nu Vaders armstoel klaar
Ook de pijp, en 't krantje,
Maakt een ruimer plaatsje daar
Kindren! helpt een handje!
Licht is Vader wel wat moe
Van het werken, zorgen,
Houdt dan even 't mondje toe;
't Speelgoed nu geborgen.
Maar — ik wed, dat Vader wel,
Als ik thee ga schenken,
Toch belangstelt in je spel,
In je doen en denken!

O, hoe lief is mij dat uur
Na mijn daagsche zorgen!
'k Krijg dan nieuwe kracht en vuur
Voor den naasten morgen.
'k Neem wat kousen uit de mand —
't Altijd volle mandje —
Dat, hoe 'k stop met naald en hand,
Blijft gevuld tot 'trandje!
Maar al stop ik, 't hart geniet
Van mijn moederweelden,
Nu mijn oog dit alles ziet,
Lieve stemmingsbeelden!

Komt, mijn kindren! 't is nu feest,
Komt, mijn lieve wichtjes,
Tintelend van leest en geest
Springende gedichtjes!
Deze heerlijke avondstond
Moet ook u bekoren,
U ook kleinsten, zacht en blond,
U ook, jonggeboornen.
Allen willen we ons verblijven
In en met elkander,
En zoo recht gelukkig zijn,
De een zoowel als de ander.

Om deez' vroolijke avondrust
In Gods gunst te smaken,
Wil ik al mijn dag met lust
Werken, zorgen, waken.
'k Weet, dat dan ook wel uit 't Woord
Wordt verteld; na dezen
Wordt dan vaak een lied gehoord,
Soms iets voorgelezen.
O, dat uurtje doet mij trouw
Kleine kruisjes dragen,
Die mij God óók schenken wou
In Zijn welbehagen.

Poëzie schuilt overal,
Overal, mijn vrienden!
't Is de vraag maar wie haar al
Wie ze niet kan vinden.
Menig schilder heeft geen oog
Voor een binnenhuisje.
'k Weet poëten, duf en droog,
In hun smaakloos kluisje.
Menig boezem blaakt alleen
Voor het hoogverheven.
Mij trekt alles, groot en klein,
In dit lieve leven!

Mij is 't huislijk leven zoet
'k Haat uithuizig wezen;
Niets doet 't moederhart zóó goed
Als in 't oog te lezen,
Dat de huiselijke kring
Van wat d' aard kan geven
Wordt geacht het beste ding,
Aller lust en leven.
Vrienden, 't leven maakt soms moe,
't Brengt ons menig kruisje,
Daarom wensch 'k u hartelijk toe:
't *Hollandsch binnenhuisje!*